

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 24 (5718)

27.

FEBRUARIS

SESTDIENA,

1988. GADS

Maksā 3 kap.

Rit—Latvijas komjaunatnes nodibināšanas diena

Sveicam komjauniešus, komjaunatnes veterānus, visus, kuri sniedz palīdzību jaunatnes audzināšanā, Latvijas Komunistiskās Jaunatnes Savienības nodibināšanas 69. gadadienā.

Sajā jubilejas gadā, kad aprit 70. gads-

kārta kopš VĻKJS izveidošanas, novēlam jauniešiem neatlaidību izraudzīto mērķu sasniegšanā, panākumus darbā un mācībās, visos komjaunatnes darbos.

LATVIJAS ĻKJS RAJONA KOMITEJA

Darba pilnas rokas

Iepazīsimies! Šo simpātisko meiteni sauc LUDMILA BORISS. Un nu jau ir divi gadi, kopš vairāk nekā pusotra simta Līvānu stikla fabrikas komjauniešu viņu izraudzījušies par savu sekretāri.

Atbildība? Protams. Grūti? Droši vien. Kā nekā — 152 cilvēki. Katrs ar savām domām, vēlmēm, spējām, savām zināšanām un nezināšanām, savu obligāto darbu un «neizskaramo» atpūtas laiku.

Taču Ludmila smaida vien. Kā nu ne, ja komjaunatnes komitejā divas trešdaļas darbīgu, iniciatīvas un idejām pārpilnu puīšu, ja sabiedriskais darbs nav sloģis, bet gan iespēja realizēt savas

sauc par jaunām darba formām.

Bet — kas meklē, tas vienmēr atrod. Sevišķi, ja meklē neatlaidīgi, pacietīgi, ar izdomu. Tā, piemēram, lai šogad notiktu pasākums, ko līvānieši, īpaši abu vidusskolu jaunieši, atcerēsies kā erudītu konkursu «Kas? Kur? Kad?», stikla fabrikas komjaunieši uzsāka darbu jau pagājušajā gadā. Gāja uz skolām, anketēja vecāko klašu skolēnus, mēģināja noskaidrot, kas viņus interesē, satrauc, ko viņi — divu tautību jaunieši — domā par savstarpējo kontaktu nepieciešamību.

Atbildes bija dažādas. Ļoti. Taču lēmums kopīgs — iesākumam jātiekas abu skolu komandām. Konkurss jau noticis, un šobrīd stikla fabrikas komjauniešu izlase gatavojas prāta cīņai ar abu vidusskolu komjauniešu komandu.

Divos vārdos to var nosaukt vienkārši — pasākums izdevies. (Negaidīts, bet patīkams pārsteigums bija arī skatītāju un līdzjutēju pilnā zālē.) Tagad Ludmila visus gatavošanās darbus atceras ar atvieglojumu, jo rezultāts sasniegts. Bet cik gan dienu un vakaru pagāja, fabrikas komjauniešiem visu apsverot, pārdomājot un pašu skolēnu sagatavotos jautājumus lielā slepenībā turot; nezinot, vai viņu lielais darbs kādu interesēs, būs vajadzīgs. Izrādījās — vajadzīgs.

Darba pilnas rokas arī pašu uzņēmumā. Pie tam «Komjaunatnes starmetis» ir lieliska iespēja cīnīties ar pašmāju nebūšanām. Kaut vai toreiz, kad visiem redzamā vietā parādījās sienasavīze ar daudzām fotogrāfijām. Labas kvalitātes fotogrāfijām, kas jo spilgti parādīja, cik zems līmenis var būt ražošanas kultūrai, cik nesakopta ir vairāku ceļu apkārtnē, fabrikas teritorijā. Daudzi apvainojās: sak, našu cilvēki taču, būtu pateikuši, nevis tā uzreiz bildējuši...

Taču tas vēl nebija viss. Drīz vien parādījās nākamais «Starmetis» ar vietējo dzejnieku sacerētām «vārsēm» sliņķiem, kas vēl nebija pratušies un sakopuši savu apkārtni. Un Ludmila ir pārliecināta, ka līdzīgi «Starmetis», lai arī par citiem tematiem, būs vēl un vēl, līdz ar informāciju par komjauniešu pasākumiem.

Jā, šie pasākumi... Droši vien ne tikai stikla fabrikā šobrīd aktuāli ir jautājumi, kādus pasākumus organizēt, kā vadīt, kādām jābūt komjauniešu sapulcēm, cik bieži utt. Turklāt fabrikā maiņu darbs, slidošais grafiks... Bet sapulcēm jānotiek reizē divos mēnešos. Kā būtu labāk? Uz šiem jautājumiem sekretārei un viņas aktīvam visiem komjauniešiem atbildes vēl jāatrod.

S. JOKSTE

J. SILICKA foto

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte MONIKA LITAU-NIECE (Riebiņu 260, vēlēšanu apgabals) pieņems vēlētajus 2. martā Preiļu ciema padomes izpilddomējā no plkst. 16.00 līdz 18.00, 9. martā Stabulnieku ciema padomes izpilddomējā no plkst. 8.00 līdz 10.00, Galēnu ciema padomes izpilddomējā no plkst. 16.00 līdz 18.00, 16. martā Silajāņu ciema padomes izpilddomējā no plkst. 16.00 līdz 18.00, 30. martā Riebiņu ciema padomes izpilddomējā — no plkst. 16.00 līdz 18.00.

Vēlētāju
zināšanai

Meklējam pirmrindas pieredzi,

iniciatīvas un uzņēmības piemērus

Valsts pasūtījums... pazudis

Uz «Agroķīmijas» rajona apvienību devāmies ar stingru pārliecību, ka te atradīsim pamācošus piemērus, kā tiek meklētas iespējas izpildīt valsts pasūtījumu par maksas pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem. Optimistisko noskaņu vairoja fakts, ka pagājušajā gadā uzņēmums minēto pakalpojumu plānu izpildīja par 115 procentiem. Tiesa gan, šogad saņemtais valsts pasūtījums ir četrreiz lielāks par pagājušajā gadā paveikto. Un tomēr — uzņēmums, kura rīcībā ir liels traktoru parks, iedzīvotājiem var izpalīdzēt krietni vairāk.

Taču īstenība izrādījās mazliet citāda. Uzņēmuma kantorī ilgi meklēja dokumentu, kurā fiksētas valsts pasūtījuma prasības, taču tā arī neatrada... Varbūt dokuments šim darba kolektīvam nav nosūtīts, bet varbūt tas vienkārši kaut kur noklīdis? Un uzņēmuma vadībai atlika tikai noticēt mūsu apgalvojumam, ka šāds valsts pasūtījums tomēr ir.

Izrādījās, ka apvienībā speciāli netiek organizēti darbi, lai sniegtu iedzīvotājiem maksas pakalpojumus. Ja uzņēmumā strādājošie lūdz, piemēram, traktoru — viņiem šo tehniku atvēlēja. Taču, kad līdzīgu lūgumu izsacīja cilvēki, kuri apvienībā nestrādā, tad sākās sarunas gandrīz vai «augstākajā līmenī». Apvienības priekšsēdētāja vietnieks I. Zenovjevs bija uztraucies un nobažījies: «Kā gan mēs drikstam izrakstīt traktoru cilvēkam, kurš apvienībā nestrādā? Kurš var nosaukt reglamentēto dokumentus, kuri šādu rīcību atļauj?»

Taisnības labad jāpiebilst, ka I. Zenovjevs nevarēja nosaukt arī tādus reglamentēto dokumentus, kuri aizliegtu sniegt pakalpojumus cilvēkiem, kas minētajā uzņēmumā nestrādā. Taču visi argumenti un pretargumenti bija diezgan pārliecinoši. Kā apvienība var izpildīt iedzīvotāju pasūtījumu, piemēram, uzart dārzņus? Savā darba laikā mehāniķi zatoram jāpilda tiešie ražošanas uzdevumi. Tas šodien ir galvenais. Neaizmirsīsim, ka pagājušajā gadā uzņēmums strādāja ar zaudējumiem. Teiksim — pēc darba. Bet nedrīkst taču traktoriņu vai soferi pēc darba norīkot papildus uzdevumu izpildē, kas saistīti ar pakalpojumiem iedzīvotājiem.

Un vēl — izmantot traktorus kravu pārvadājumiem ir samērā neizdevīgi. Piemēram, ja no Aglonas stacijas atvedīs autokravu mašīnu, — cilvēks par pakalpojumu maksās 8 rubļus; ja šo pa-

šu malku atvedīs ar traktoru, — jāmaksā 15 rubļi. Tiesa, šī likumība ir spēkā tad, kad jāpārvar lieli attālumi. Pārvadājumi ar traktoru, ja attālums nepārsniedz 5 kilometrus, pasūtītājam ir izdevīgi.

Piemērotiem nolūkiem nav izdevīgi izmantot lielo KAMAZ markas automašīnu. Amortizācijas atskaitījumi un remontu izmaksas ievērojami pārsniedz tās summas, kuras parasti iekasē par pakalpojumu.

«Agroķīmijas» rajona apvienības vadība, protams, saskata zināmas rezerves. Jāsāk ar stingru kontroli! Nav taču noslēpums, ka viens otrs traktorists mēdz, kā saka, pa kluso pahal-tūrēt. Nu ko, ja ir spēks un griba pastrādāt — lūdz! Tikai nemānīsimies! Izpildīsim iedzīvotāju pasūtījumus, iekasējot par šiem pakalpojumiem likumīgu samaksu.

Apvienības priekšsēdētājs S. Bernāns tomēr lielas cerības nelolo. Sak, vienā paņēmiņā pakalpojumu vajadzīgo līmeni sasniegt nav iespējams. Esot jādomā par kaut kādām pavisam jaunām šī darba organizēšanas formām, piemēram, varbūt veidot kooperatīvu.

Uzreiz gribas iebilst pret vārdiem «vienā paņēmiņā». Nav taču runa par absolūti jaunu pasākumu — apvienība pakalpojumus iedzīvotājiem sniedz ne jau pirmo gadu. Tātad, laika ir bijis pietiekami, lai parādītu iniciatīvu.

V. PETROVS

Republika: notikumi un fakti

PAR Vissavienības sociālistiskās sacensības uzvarētāju kļuvis zvejnīku kolhoza «Carnikava» kolektīvs. Par pagājušā gada pēdējā ceturksņa darba rezultātiem zvejnīkiem piešķirts PSRS Zivsaimniecības ministrijas un nozares arodbiedrības CK ceļojošais Sarkanais karogs. Arvien plašāku vērienu iegūst sociālistiskā sacensība par partijas XIX Vissavienības konferences cienīgu sagaidīšanu. Kuģu apkalpes un krasta darbinieki paplašina konservu un citas produkcijas izlaidi.

PEC Rietumbeļines Mākslas akadēmijas ielūguma uz šo pilsētu

divies Rīgas kinostudijas režisors dokumentālists Hercs Franks. No 28. februāra līdz 2. martam tur notiks akadēmijas rīkotā starptautiskā konference, kas būs veltīta šī scenārista un režisora darbiem. Šāds forums tikai divas reizes organizēts par godu padomju kinematogrāfistiem — Larisai Sepitjko un Elemam Klimovam. Dokumentālajam kino konference tiek veltīta pirmo reizi. Hercs Franks demonstrēs astoņas stundas ilgu programmu, kurā ietverti dažādu viņa daiļrades posmu darbi.

LATINFORM

● Kooperatīvi: pirmie soļi

Papildinājums publikācijai

Laikraksta «Leņina Karogs» lasītāji, bez šaubām, ar lielu interesi iepazīs ar materiālu par grāmatvedības pamatlikumiem. Taču šī raksta autors, ekonomikas zinātņu kandidāts materiālu izklāstītis samērā sarežģīti, nav viegli visu izprast. Tāpēc gribu vēlreiz piekārto grāmatvedības jautājumiem, pievērst uzmanību galvenajam.

Kooperatīva grāmatvedībai jābūt īsteno šādi galvenie uzdevumi:

● ienodrošina kontrole par to, lai tiktu saglabāts kooperatīva īpašums;

● precīzi jāuzskaita kooperatīva naudas līdzekļi, visas preces un materiāli (cik tiek saņemts un cik tiek izlietots);

● jāsadāda ienākumu un izdevumu tāmes;

● savlaicīgi jānoteic faktiskie izdevumi, kas radušies, ražojot tautas patēriņa preces vai sniedzot pakalpojumus iedzīvotājiem;

● precīzi jāfiksē kooperatīva darbības rezultāti, jāgādā, lai pareizi aprēķinātu un savlaicīgi pārskaitītu budžeta ienākuma nodokļa maksājumus, maksājumu valsts sociālajai nodrošināšanai, lai tiktu izdarīti visi citi atskaitījumi un maksājumi, kādus paredz likums.

Kooperatīva grāmatvedības darbu vada galvenais grāmatvedis (viņu, vadoties pēc kooperatīva statūtiem, izvēlē no kooperatīva locekļu vidus vai arī pieņem darbā uz darba līguma pamata). Šim cilvēkam jābūt ar speciālu izglītību.

Kooperatīva grāmatvedim ir noteikti tādi paši pienākumi un tiesības, kādi minēti nolikumā par galvenajiem grāmatvežiem, ko apstiprinājis PSRS Ministru Padome 1980. gada 24. janvārī ar 59. lēmumu. Grāmatvedis ir pakļauts kooperatīva valdei (priekšsēdētājam).

Kooperatīvam metodisku palīdzību sniedz un tā grāmatvedības uzskaites darbu kontrolē (kā praktiski tiek sastādīti dokumenti un izdarītas finansu ope-

rācijas) tās organizācijas, uzņēmuma vai apvienības dienesti, kuru pārraudzībā ir konkrētais kooperatīvs, kā arī vietējās Tautas deputātu padomes izpildkomiteja.

Kooperatīva grāmatvedības dokumenti, izdarot saimnieciskās darbības, ir jānoformē pēc tiem pašiem noteikumiem, pēc kādiem strādā grāmatvedības apvienības, uzņēmumos un organizācijās. Tas nozīmē, ka ir jāievēro nolikums par grāmatvedības atskaitēm un bilancēm, kuru PSRS Ministru Padome apstiprināja 1979. gada 29. jūlijā ar 633. lēmumu.

Atsevišķos gadījumos kooperatīva grāmatvedība var būt vienkāršotā formā, proti, izmanto tā sauktās ienākumu un izdevumu grāmatas, kas ieviestas materiālo vērtību un naudas līdzekļu uzskaitīšanai un to izlietošanai (pamatlīdzekļi, mazvērtīgs inventārs, izejvielas un materiāli, gatavā produkcija, ieņēmumu summas).

Sādas ienākumu un izdevumu grāmatas kooperatīvam izdod pārvaldes orgāni. Šīm grāmatām ir jābūt numurētām un caursūtām un apstiprinātām ar tās organizācijas zīmogu, pie kuras kooperatīvs izveidots.

Ienākumu un izdevumu grāmatas izdarītie ieraksti ir jāapstiprina ar pirmatnējiem dokumentiem. Tie ir: par naudas summu, par kuru ievirktas izejvielas un materiāli, ir jābūt pieņemšanas vai pirkšanas aktiem, preču čekiem, rēķiniem, kuras viesūta piegādātāji, un citiem dokumentiem; par naudas summu, kuru

izmaksā algās vai atlīdzībās, ir jābūt aprēķinu un izmaksu sarakstiem; par naudas summām, kuras ieņem par preču realizāciju vai par pakalpojumu sniegšanu, ir jābūt kases ienākumu orderim.

Par savu darbu kooperatīviem vietējiem finansu orgāniem iesniedz grāmatvedības ceturksņa un gada atskaites un bilances vai arī pārskatus par ienākumu un izdevumu tāmes izpildi (rēķinot no gada sākuma), kā arī atskaiti par ienākuma nodokļa aprēķināšanu un par šo maksājumu ieskaitīšanu budžetā. Atskaites tiek iesniegtas termiņos, kādi to iesniegšanai noteikti augstākstāvošajām organizācijām, pie kurām attiecīgi kooperatīvi nodibināti.

Sakarā ar to, ka kooperatīva locekļi, kā to paredz likums, ir pakļauti valsts sociālajai nodrošināšanai, kooperatīvi valsts sociālās nodrošināšanas fondā iemaksā noteiktas naudas summas. Šo iemaksu apmēru nosaka tādu, kāds tas ir pārvaldes orgānu darbiniekiem tajā uzņēmumā, pie kura kooperatīvs ir nodibināts, un šīs summas augstākstāvošajai organizācijai pārskaita ik mēnesi, kad kooperatīva locekļiem (vai arī cilvēkiem, kuri kooperatīvā strādā uz darba līguma pamata) tiek izmaksātas darba algas.

Katru gadu kooperatīva biedru kopsapulcē tiek apstiprināta plānotā ienākumu un izdevumu tāme ar sadali pa ceturksņiem.

Kooperatīva biedriem, kā to paredz PSRS likumi, no savas algas ir jāmaksā ienākumu nodoklis un mazgimeņu PSRS pilsoņu nodoklis.

P. STAFECKIS,
rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas finansu nodaļas vadītāja vietnieks

Rezonanse

Shēma ir vienkārša

● Laikraksta «Leņina Karogs» šī gada 14. un 21. janvāra numuros bija publicēti materiāli no žurnāla «Nauka i žizn» (Nr. 7, 1987.). Tajā bija pastāstīts par grāmatvedības pamatnoteikumiem, kas jāievēro, veidojot kooperatīvus un tiem funkcionējot. Pieminētais raksts izraisīja lielu interesi, jo šodien daudzus nodarbina ar kooperatīviem saistīti jautājumi. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja un rajona laikraksta redakcija saņēma virkni jautājumu — kā mūsu rajonā praktiski organizēt kooperatīvu, pēc kādiem reglamentējošiem dokumentiem vadīties?

Uz lasītāju vēstulēm lūdzām atbildēt rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieku, plānu komisijas priekšsēdētāju J. KOKORU:

— Žurnālā «Nauka i žizn» publicētais materiāls ir teorētiska rakstura, tas izskaidro galvenos pamatnoteikumus, tāpēc šis raksts ir uzmanīgi jāizstudē. Gan jāpiebilst, ka šeit izklāstīta rīcība atbilst situācijai lielās pilsētās, kur top lieli uzņēmumi. Mūsu rajonā kooperatīvus veido mazliet savādāk. Šīs atšķirības galvenokārt ir kooperatīvu izveides kārtībā.

Žurnāla raksta autors uzskata, ka obligāts noteikums, lai kooperatīvs iegūtu juridiskas personas statusu, ir valsts nodevas samaksāšana un kooperatīva reģistrācijas apliecības izņemšana. Vērtējot pēc grāmatvedības likumiem, sacītais acīmredzot nav apstrīdams. Taču kooperatīva veidošanas etapi praksē ir savādāki.

Šim nolūkam mūsu rajonā ir izstrādāta speciāla shēma. Notiek divas obligātas darbības.

Pirmais etaps. Veidojas cilvēku grupa, lai dibinātu kooperatīvu. Šos cilvēkus uzklausa vietējās Tautas deputātu padomes izpildkomitejā, — lai noskaidrotu piedāvātā pakalpojuma raksturu un apjomu, kā arī to, cik tas viss rajona vai pilsētas iedzī-

votājiem būtu nepieciešams.

Otrais etaps. Tiek veidotas lietiskas sadarbības attiecības ar bāzes uzņēmumu: kooperatīva darbam piešķir telpas, iekārtas un materiālus, nodrošina transportu utt. Minētās darbības notiek tad, kad uzņēmuma vai organizācijas vadība ir piekritusi konkrēta kooperatīva dibināšanai un apsolījusi šim kooperatīvam sniegt nepieciešamo palīdzību.

Un tad — notiek kooperatīva biedru kopsapulce, tajā ievēl kooperatīva priekšsēdētāju, grāmatvedi, revidentu. Protams, nekavējoties tiek izstrādāti kooperatīva statūti. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejai kooperatīvs nosūta vēstuli ar lūgumu šos statūtus apstiprināt. Tad, kad ir izpildkomitejas lēmums par kooperatīva statūtu reģistrāciju, šis kooperatīvs vairs sākt darboties. Vienlaikus izpildkomiteja nosaka, cik liels ienākumu nodoklis jāiemaksā vietējā budžetā — nodokļa apmēru nosaka kooperatīva darbības pirmajam gadam, otrajam un visiem turpmākajiem. Nodoklis ir atkarīgs no izpēlības.

Tāda, lūk, ir šī shēma! Pēc tam — praktiska organizācija un grāmatvedības lietu kārtošana.

Droši savas gaītas sācis kooperatīvs «Stars». Tajā darbojas Andris Cačs, Jānis Skutelis, Laimonis Volonts, Gunārs Pauņiņš un Juris Kurtiņš. Galvenais pakalpojums, ko viņi sniedz, — mēbeļu montēšana mājās. Strādā vakaros un arī brīvdienās. Kooperatīva biedri veic arī mēbeļu sīko remontu, domā, ka perspektīvā varētu uzņemties arī parketa grīdu tīrīšanu. Gada laikā viņi plāno sniegt pakalpojumus par apmēram 6000 rubļu.

ATTEĻĀ: kooperatīva «Stars» biedri Andris Cačs, Jānis Skutelis, Laimonis Volonts, Juris Kurtiņš (kooperatīva priekšsēdētājs) un Gunārs Pauņiņš.

J. SALNAVIEŠA foto

1988. gada 21. janvārī rajona laikraksts aicināja lasītājus izteikt savu viedokli par ierosmi izveidot rajonā medicīniskās apkalpošanas kooperatīvus. Publikācijā «Idejai vajadzīgs atbalsts» domās dalījās kompetenti cilvēki, kuri labi izprot izvirzītās problēmas aktualitāti. Savu vārdu šajā jautājumā gribu teikt arī es, Līvānu iedzīvotājs.

Uz pieņemšanu registrējiet mani pirmo...

Mājās pavadu tikai nedēļas brīvās dienas, pārējā laikā esmu aizņemts darbā. Tātad man praktiski nav iespējams apmeklēt ārsta noteiktajā laikā. Katrā ziņā tas vienmēr sagādā problēmas. Tāpēc izmantotu kooperatīva vai arī ārsta sniegtos maksas pakalpojumus, kaut arī mans materiālais stāvoklis nav īpaši spīdošs.

Līvānos strādā prasmīgi, pieredzējuši ārsti, kuri mīl savu profesiju. Viņi darītu cilvēkiem daudz laba, ja no darba brīvā laikā sniegtu savus pakalpojumus. Brīnišķīgā Līvānu poliklīnika brīvdienās taču stāv tukša. Tiešām, kāpēc gan šajās telpās ārsti nevarētu pieņemt apmeklētājus arī brīvdienās? Līdz ar kooperatīvu darbības uzsākšanu

vai maksas pakalpojumu sniegšanu ievērojami samazinātos rindas, kādas poliklīnikā vērojamas darba dienās.

Kāds var sākt šaubīties: vai tāda gadījumā nepasliktināsies valsts bezmaksas ārstēšanas kvalitāte? Esmu pārliecināts, ka tā nenotiks. Jo ticu Līvānu mediku godprātībai. Viņu vidū ir ne mazums gudru un centīgu cilvēku. Lai viņiem tiek dota iespēja labi nopelnīt. Labumu taču gūs arī — gan ārsti, gan pacienti.

Arstei L. Sosedovai es ieteiktu nešaubīties par to, vai kooperatīvs gūs pacientu atsaucību. Es pats gan neesmu pie viņas ārstējies, tomēr zinu, ka viņa ir viena no tiem ārstiem, kuras pilsētā ciena visvairāk. Ja dak-

tere Sosedova būs ar mieru strādāt kooperatīvā, veikt darbam arī dažas stundas brīvā laikā, tad uz pieņemšanu pie viņas registrējiet mani pirmo.

Es pilnībā atbalstu ierosmi izveidot iedzīvotāju medicīniskās apkalpošanas kooperatīvu. Taču lūdz finansu orgānus atturēties no pārsteidzīgiem secinājumiem. Var iznākt arī tā: izskaitot iekārtu amortizācijas un telpu īres maksu, dažnedažādus nodokļus, ārsta nopelnītājs būs 0,0... Ar šādu pieeju mēs nekad nespēsīsim paaugstināt medicīniskās apkalpošanas līmeni un uzlabot cilvēku veselību.

A. SILŅIKOVS,
lasītājs

Divi viedokļi

Tas nav saprātīgi..

Ja jāizvēlas viens no diviem — medicīniskās apkalpošanas kooperatīvs vai maksas pakalpojumu sniegšana —, manas simpātijas tomēr pieder pēdējam variantam. Uzskatu, ka ir nepieciešams ieviest maksas pakalpojumus. Sevišķi tādas kā masāža, injekcijas, slimnieku kopsana, iespēja jebkurā diennaktī laikā izmērit asinsspiedienu, stomatoloģa pakalpojumi.

Kooperatīvs ar pašreiz esošajām diagnosticēšanas iekārtām, medicīnas darbinieku štatiem, ar visu, kas nosaka ārstēšanu, tikai traucēs slimnieku atveseļošanās procesu. Kooperatīvam vajadzīga bāze, atbilstoši apstākļi, svarīga arī ārsta godprātīga attieksme. Teiksim, kāpēc ārstam pūlīties, pieņemot slimniekus sava tiešā darba laikā, ja viņš visu savu prasmu un enerģiju var ziedot darbam kooperatīvā un saņemt par to labu atalgojumu?

Manuprāt, kooperatīvi būs īstā darbības vieta, ierāvējiem un nerofesionāļiem, kuri nav ieguvuši pacientu cieņu un atzinību. Bet tie ārsti, kuru cilvēki mīl, paliks zaudētājos. Viņu naudas maki būs krietiņi tukšāki. Iespējams, ka ar laiku kooperatīva apkalpošana kļūs efektīvāka. Taču — vai tas nedevalvēs jau ierastos poliklīnikas pa-

kalpojumus? Tos sniedz bez maksas. Kā tad lai ārstējas tie vecie cilvēki, kuriem pensijas nebūt nav lielas? Vai arī tie, kuri gan godīgi un sviedriem vaiģā strādā, bet pie bīza naudas moka tā arī netiek?

Jāņem vērā vēl viens aspekts. Ārsts, kooperatīva loceklis, teic: nevar izrakstīt slimības lapu. Kāda tad iega šai kooperatīvajai ārstēšanai?

Un visbeidzot. Kāpēc mēs runājam tikai un vienīgi par kooperatīviem? Iespējams taču arī cits variants. Proti — nodibināt apvienotu fondu, kurā katrs iedzīvotājs iemaksātu zināmu naudas summu atbilstoši saviem ienākumiem. Līdzekļus no šī fonda varētu izmantot mediku darba apmaksāšanai. Lai viņu darba alga kļūtu augstāka.

M. BIRZAKA,
Līvānos, Rīgas ielā 158—4

● Saimnieciskā aprēķina gads: lopkopība

Kad uz saimniecisko aprēķinu

pārgājis... tikai vadītājs

Meklējam problēmas atrisināšanas ceļus

● Nesen saimniecību ekonomiskie dienesti, statistikas rajona nodaļa apkopojā pērnā gada rezultātus. 2. februāra numurā tos publicēja arī mūsu laikraksts. Nu pienācis laiks, kad, balstoties uz konkrētiem skaitļiem, var izvērtēt panākumu un neveiksmju cēloņus.

Sāksim ar to, ka mūs visus uztrauc situācija lopkopībā — vienā no svarīgākajām lauksaimnieciskās ražošanas nozarēm. Pirmajā acu uzmetienā gan šķiet, ka viss ir vislabākajā kārtībā. Gaļas ražošanas plānu rajona kolhozi un padomju saimniecības pagājušajā gadā izpildīja par 104 procentiem. Iegūtas 307 tonnas virsplāna produkcijas. Taču šodien mums jātieks skaidrībai: «Kas ir pamatā?» Un, ja vēl nemam vērā, ka, salīdzinot ar 1986. gadu, diennakts dzīvsvāra pieaugumi liellopiem samazinājušies par 35 gramiem, bet cūkām par 28 gramiem, tad kļūst skaidrs, ka virsplāna produkcija vis nav iegūta, tā teikt, intensīvi ražojot. Taču tieši intensīva ražošana ir galvenais ceļš finansiālās stabilitātes iegūšanai radikālās ekonomiskās reformas apstākļos.

Neapmierina arī stāvoklis piena ražošanā. Gada plāns tika izpildīts tikai par 99 procentiem, mīnuss salīdzinājumā ar iepriekšējo — 1435 tonnas produkcijas.

Pagaidām neskaudrosim notikušā cēloņus no šaurajām speciālistu — zootehniķu, agronomu — pozīcijām. Līdzšinējās nelaiemes nav vienā dienā radušās. Rezultāti pavājinājušies tieši pēdējā gada laikā. Manuprāt, galvenā loma šajā gadījumā bija pašapmierinātībai, vājai darba organizācijai. Un tieši šo trūkumu novēršanā rodams iespējams lopkopības produkcijas ražošanas kāpināšanai.

Daudzi vadītāji par radikālu līdzekli uzskata saimnieciskā aprēķina plašu ieviešanu. Bet kā ir pašlaik? Rajona kolhozos un padomju saimniecībās saimnieciskais aprēķins kopā ar kolektīvajām, individuālajām vai ģimenes darba formām vēl nav guvis vajadzīgo attīstību. To var apstiprināt ar daudziem faktiem: brigādēs darba formās iesaistīti tikai 56 procenti lopkopībā strādājošo. Ģimenes darbuzņēmums ieviests tikai 21 fermā.

Taču arī šie skaitļi diezin vai pilnā mērā raksturo situāciju. Atceros Rušonas padomju saimniecības galvenā ekonomista J. Prikūļa sarunu ar kādu no redakcijas darbiniekiem. Saimniecība tika nosaukta labāko skaitā, kad runāja par kolektīvā darbuzņēmuma ieviešanu, tāpēc interesējāmies par pieredzi.

Tik tiesām, kolektīvais darbuzņēmums ieviests visās padomju saimniecības fermās. Tomēr darba līdzdalības koeficientu lielākajai daļai no strādājošajiem noteica nevis kolektīva padome, bet brigadieris zootehniķis. Tas

nozīmē, ka viņš būtībā sodīja neizdarīgos par savu rīkojumu neizpildīšanu. Bet tas jau ir variants administratīvo vadības metožu izmantošanai, kurš diezin vai ļauj strādniekam justies kā saimniekam ražošanā. Un tādas piemērus varētu minēt vēl.

Sarunas ar lopkopjiem apliecina, ka vārdiņš «pašfinansēšana» lielākajai daļai no viņiem neko neizsaka. Tas, ka saimnieciskais aprēķins nav ieviests pienācīgā līmenī, neļauj fermu ļaudis ieinteresēt galvenajā — galarezultātā. Tas nozīmē, ka saimniecību ekonomiskās stabilizācija lielā mērā atkarīga no vadītājiem un speciālistiem. Bet — ko nozīmē karavadoņi, kuriem nav armijas?

Un te rodas arī cits jautājums: «Kāpēc līdz šim bijis tik grūti ieviest saimniecisko aprēķinu attiecībās starp saimniecību struktūrvienībām? Iemesli, protams, ir vairāki.

Ierindas kolhoziņi un padomju saimniecību strādnieki uzskata, ka labāk ir par padarīto naudu saņemt tūlīt. Esi nostrādājis mēnesi — saņem algu, bet labvēlīgos apstākļos — arī prēmiju. Tāda sistēma darba atalgojumā tika izmantota gadiem ilgi. Tā, kā saka, iedās cilvēkos līdz kaulu smadzenēm. Iznīcināja viņos saimnieka izjūtu, tieksmi domāt par sava darba galarezultātiem.

Vēl viens aspekts. Saimniecību vadītāji un speciālisti dažos gadījumos negrib uzņemties papildus atbildību. Jo sākumā ar saimnieciskā aprēķina ieviešanu patiešām ir daudz raizju. Pat saimniecību speciālistu pārorientēšana uz darba apmaksu pēc galarezultāta nemaz neieinteresēja viņus pēc līdzīga principa organizēt arī savu padoto darbu. Kāpēc? Tāpēc, ka tāda gadījumā zustu labvēlīgā gaisotne pierakstījumiem, nebūtu arī tā sauktās «papīra» lopbarības. Saimnieciskā aprēķina attiecību apstākļos lopkopji atteiktos šo lopbarību pieņemt pēc pavadzīmēm.

Noteikti saasinātos konflikti starp augkopības un lopkopības nozarēm. Turklāt saimniecību vadībai nāktos uzņemties papildus funkcijas: no darbuzņēmuma posmiem iepirkt augkopības produkciju un pārdot lopkopjiem. Šim nolūkam būtu nepieciešams izstrādāt iekšējā saimnieciskā aprēķina cenu sistēmu. To, protams, nav tik vienkārši izdarīt.

Daudzās vietās jau izbaudītas saimnieciskā aprēķina attiecību veidošanas grūtības. Teiksim, kolhozā «Rīts», kurā ir saimnieciskā aprēķina fermas, pagājušajā gadā sarūpēja lopbarību. Nodeva to ar aktu brigādei. Bet lopbarība sāka bojāties. Un radās nepatīkama situācija, kuru atrisināt nemaz nenācās viegli.

Tomēr iekšējais saimnieciskais aprēķins sevi piesaka arvien noteiktāk. Piemēram, kolhozā «Zelta vārpa». Tur jau sāk pamazām domāt par sarežģītās čeku sistēmas ieviešanu izmaksu kontrolēšanai. Tādā veidā ievērojami paaugstināsies atbildība par ražošanas rezultātiem.

Līdz iekšējam saimnieciskajam aprēķinam šogad jānonāk visiem rajona kolhoziem un padomju saimniecībām. Lai stimulētu tā ieviešanu, paredzēti arī ekonomiska rakstura pamudinājumi. Saskaņā ar jau apstiprināto vadītāju un speciālistu darba samaksas sistēmu nevienam no viņiem piemaksu veidā nesaņem vairāk par to, cik izmaksāts ierindas kolhoziņiem, rēķinot uz preču produkcijas vienu rubli. Bet kolhoziņiem minēto piemaksu, rēķinot uz tarifa, avansa vienu rubli, izmaksās tikai tad, ja būs kolektīvais darbuzņēmums. Tātad palielināsies speciālistu ieinteresētība tā ieviešanā.

Nav šaubu: iekšējais saimnieciskais aprēķins dos iespēju apvienot visu intereses, izvirzīs vadītājus savu domubiedru «armijas» priekšgalā.

A. ALEKSEJEVS

Agrofirma «Krasnij Oktjabrj» kolhoza lopkopības kompleksa «Progress» kolektīvs sekmīgi izpildīja 1987. gada sociālistiskās saistības — no vienas govts te iegūti vidēji 5 959 kilogrami piena.

Lopkopības meistari veiksmīgi uzsākuši arī šo gadu. Kompleksā «Progress» izslaukums no govts ir 17 un pat vairāk kilogramu diennaktī. Salīdzinot ar pagājušo gadu, izslaukums palielinājies par trim kilogramiem. Šādi rezultāti iespējami tāpēc, ka saimniecībā sarūpēta laba lopbarība, ka liela vērtība tiek veltīta ciltisdarbam, ka paaugstinās lopkopju profesionālā meistarība un pilnīgojas dzīvnieku ēdināšanas tehnoloģija.

Govju augsta produktivitāte ir atkarīga no lopkopēju darba režīma precizitātes. Kā saka — minūti minūtē. Un šajā nozīmē daudz kas ir atkarīgs no autobusa šofera darba — cik laicīgi lopkopjus atgādā kompleksā. Komjaunietis Anatolijs Dinņiks šo atbildīgo pienākumu teicami veic jau četrus gadus. Padomāsim: no katram būs pa spēkam ik dienu celties pulksten trijos rītā, taču Anatolijam tas kļuvis par ieradumu. Nav bijis gadījuma, kad pūsis būtu darbu nesebojis.

V. KOLINS,

kompleksa «Progress» vadītājs

ATELĀ: šoferis A. Dinņiks.

J. SILICKA foto

Kalugas apgabala Kirovas rajona agrorūpnieciskās apvienības piensaimniecības darbinieku apziņā un praktiskajā dzīvē arvien jūtāmāk ienāk un nostiprinās pārkratošanās laika principi. Lielākā daļa fermu un pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumu kolektīvu jau pārgājuši uz jaunajām darba formām un saimniecisko aprēķinu. Lopkopības objektu un rūpniecības uzņēmumu ikviena strādnieka iekšējā un ikdienā iesakņojas arī tādi jēdzieni kā kolektīvisma normas darbā, ekonomija un taupība, savstarpēja izpalīdzība, galarezultāts, avanss par darbu un galīgais aprēķins par gada rezultātiem.

Agrorūpnieciskā kompleksa darbinieki skaidri saprot, ka atjaunotnes rezultāti galu galā ir tieši atkarība no visu kolektīvu efektīva darba, tajā skaitā arī no tā, kā strādā piensaimnieki. Viss viņu praktiskās darbības mehānisms ir virzīts uz vienu mērķi — iegūt vairāk uzlabotas kvalitātes piena ar iespējami mazākām izmaksām, racionāli to pārstrādāt piena produktos un visā pilnībā bez zaudējumiem nogādāt līdz patērētājiem.

Tačā pārstrādes rūpnīcai jau ir par maz iegūt no kolhoziem un padomju saimniecībām daudz piena. Produkcijas ražošanai vajadzīgas noteiktas kvalitātes izejvielas. Bet kvalitāti iespējams panākt, vienīgi strādājot ciešā kontaktā ar fermu ļaudīm, kuriem ir vistiešākā saskare ar piena iegūšanu, uzglabāšanu un realizēšanu.

Piena pārstrādes rūpnīcas speciālisti labi pārzina situāciju rajona fermās, saprot, kam vajag veltīt vairāk uzmanības, lai uzlabotos izejvielu kvalitāte.

Kopējā darba sākums ir līgumi starp rūpnīcu un Maskavas ražošanas apvienības «Piena» kolhoziem un padomju saimniecībām. Līgumos reglamentētas savstarpējās attiecības. Saskaņā ar to uzņēmums palīdz kolhoziem un padomju saimniecībām paaugstināt piena preču produkcijas fraktsvaru, uzlabot tās kvalitāti, organizēt pārdošanu.

Šāda interese abvienošana rada atspoguļojumu arī darba stimulēšanas sistēmā. Fermu un uzņēmumu darbinieki, kuriem ir vislabākie rezultāti produkcijas kvali-

tātes paaugstināšanā, ik mēnesi saņem gan morālus, gan materiālus stimulus. Lopkopjiem piemaksa par kvalitāti ir atkarīga no viņu darba līdzdalības koeficienta, no tiem atskaitījumiem, kas iegūti, pārdodot pirmās šķiras pienu, un no piemaksām par atdzēsētu pienu. Uzņēmuma

sniiedz līgumā paredzēto līmeni, rūpnīcas speciālisti brauc uz fermām, iepazīstas ar apstākļiem, novērš neveiksmju cēloņus, līdz panāk uzlabojumu. Par līgumā paredzēto saistību neizpildi saimniecības tiek sodītas un vainīgajiem fermu darbi-

Pirmrindas pieredze — svarīga rezerve

Savstarpēja interese

vadība un speciālisti prēmijas saņem no rajona agrorūpnieciskās apvienības centralizētā fonda līdzekļiem par tauku procenta un šķiras paaugstināšanu, kā arī par pieaugumu atdzēsēta piena nodošanā.

Saimniecību prēmējamo darbinieku sarakstu un atskaitījumus prēmēšanai no tā piena vērtības, kas nodots pirmajā šķirā, nosaka kolhozu un padomju saimniecību vadītāji, saskaņojot ar arodkomitejām.

Uzņēmuma darbinieku prēmēšana (direktora, ražošanas priekšnieku, laboratorijas vadītāja, laboranta) par viņiem iedalītās zonā sarazotā piena tauku procenta paaugstināšanu, salīdzinot ar iepriekšējo periodu, par 0,05 — 0,1 procentu paredzēta 0,3 alga apmērā. Par tauku saturu katru tālāko paaugstināšanu par 0,1 procentu paredzēts prēmiju palielināt par 30 procentiem. Par atdzēsēta piena piegādes paaugstināšanas katru procenta pieaugumu direktoram, galvenajam inženierim un ražošanas priekšniekam katram tiek aprēķināta 0,1 alga. Tādā pat veidā tiek aprēķinātas piemaksas šai vadītāju kategorijai par katru procentu pirmajā un otrajā šķirā nodotā piena pieaugumu. Bez tam nrēmiju konkrētā summa visos trijos rādītājos kopā nedrīkst pārsniegt algas apmērus.

Savukārt kolhozi un padomju saimniecības ir uzņēmušies saistības rūpnīcai maksimāli nodot vajadzīgās kvalitātes pienu. Ja atsevišķās saimniecības nesa-

niekiem var pilnīgi vai daļēji noņemt piemaksas.

Šāda stimulēšanas sistēma pozitīvi ietekmē piena sagādi, tā kvalitāti. Piemēram, 1987. gada pirmajā ceturksnī tika pārdots par 9 procentiem vairāk pirmās šķiras piena, nekā tas bija iepriekšējā gadā, un šis skaitlis sasniedza 95 procentus.

Uzņēmuma kolektīvs daudz pūļu vēlti, lai savāktu piena pārpalikumu individuālajās saimniecībās. Pēc rūpnīcas speciālistu iniciatīvas un ar kolhozu un padomju saimniecību atbalstu gada sākumā tiek veidots tā saucamais sagādnieku tīkls, kolhoziem, padomju saimniecībām un piena pieņemšanas zonām tiek noteiktas iepirkšanas zonas un atbildīgie piena savācēji. Pārbauda arī sagādnieku nodrošinājumu ar piena traukiem, dokumentāciju, transporta līdzekļiem. Tiem, kuri tikai sāk nodot valstij pienu, rīko speciālus seminārus.

Piena pārstrādes rūpnīcas darbinieki aktīvi piedalās sociālistiskās sacensības organizēšanā un rezultātu apkopošanā, kad vērtē piena savācēju, kolhozu un padomju saimniecību veikumu. Piemēram, 1986. gadā rajona individuālais pašsaimniecības tīkls iepirkta 2110 tonnas piena, kas ir vidēji 729 kilogrami no vienas govts (salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu tas ir par 115 tonnām

un par 63 kilogramiem vairāk). Piena iepirkuma pieaugums šajā saimniecību kategorijā joprojām saglabājas.

Loti nozīmīga loma tiek ierādīta piena pārstrādes ciklam, kas beidzas ar gatavu produkciju. Izejvielu tehnoloģisko novērtējumu, balstoties uz to fizikālajām un ķīmiskajām īpašībām un organoleptisko pārbaudi, sniedz meistars. Gatavajai produkcijai izraksta pasi, kad produkciju realizē, — kvalitātes apliecību.

Uzņēmuma kolektīva izveidojusies augsta atbildība, ko visi speciālisti un darbinieki izjūt par uzticētajiem pienākumiem. Katra atkāpe no normas un produkcijas kvalitātes pazemināšanās tiek izskatīta mainās sapulcē, vainīgās personas saņem morālus un materiālus sodus.

Iedzīvotāju atsauksmes un priekšlikumi par produkcijas kvalitātes uzlabošanu un sortimenta paplašināšanu regulāri tiek apkopoti un ņemti vērā tālākā darbā.

Šāda pieeja darbam Kalugas apgabala Kirovas rajona agrorūpnieciskās apvienības piensaimniekiem ļauj regulāri ražot augstas kvalitātes produkciju un 80 procentus no tās piegādāt patērētājiem, bet pārējo izmantot pašu apgādei.

Pēc patērētāju un kontrolējošo organizāciju vērtējuma uzņēmuma produkcija atbilst visām standartu prasībām, tehniskajiem noteikumiem un amierina pircēju vēlmes. Sadarbība, kas izveidojusies starp piensaimniecības partneriem, arvien stabilākais kolektīvais darbuzņēmums un saimnieciskais aprēķins arī turpmāk ļaus sasniegt augstu kvalitāti gan piena, gan piena produkcijas ražošanā un tās realizēšanā patērētājiem.

I. IVANIŠČENKOVS,

PSRS Agrorūpnieciskās komitejas produkcijas sagādes un kvalitātes valsts inspekcijas vadošais speciālists

● Atpūtas brīdim

Mūsu novadnieki

● Liepājas teātrim nesēn apritēja 80 gadi. Un tikai retais mūsu novadnieks zina, ka viena no spilgtākajām aktrisēm šajā teātrī sešas sezonas bija livāņu sieva iemīļotā māksliniece Ilga Zvanova (Zvanitāja).

Ilga Zvanova—iemīļota aktrise

Vienpadsmit sezonas Latvijas PSR Nopelniem bagātā skatuves māksliniece I. Zvanova aizvadīja Rīgas Krievu drāmas teātrī, bet kopš 1953. gada viņa strādāja Latvijas PSR Valsts filharmonijā — kā izcila daiļlasītāja daudzās PSRS pilsētās popularizēja latviešu klasiku (teicami lasīja gan krievu, gan latviešu valodā).

Teātra zinātniece Valentīna Freimane, apcerot Liepājas teātra vēsturi, rakstīja: «1932./1933. gados kolektīvā (Liepājas teātrī — P. V.) ienāk divi jauni aktieri, kas ātri iekaro publikas simpātijas, — Ilga Zvanova — Zvanitāja un Alfreds Videnieks».

Aktrise ir daudz spēlējusi arī uz Līvāņu skatuves un vadījusi režiiju pašdarbības dramatiskajos kolektīvos. Viņas meita Jolanta nesēn pastāstīja, ka vēl tagad

māksliniece ar mīlumu atceroties veco lauku šķūni Gipterāņu pusē, kur pirmo reizi (sešu gadu vecumā) stājusies publikas priekšā.

Mākslinieces temperaments, skatuviskais šarms (un pāri visam — lielais talants!) arī Rīgas Krievu drāmas teātrī viņai deva gandarījumu: gan laikā pirms Liela Tēvijā kara, gan arī jau pirmajās izrādēs atbrīvotajā Rīgā — A. Ostrovska, K. Simonova, J. Germana, V. Lāča un citu autoru lugās. 1944. gada nogalē notika A. Ostrovska drāmas «Belugina kāzas» pirmizrāde, kurā I. Zvanovu skatītāji redzēja un apbrīnoja Jelenas Vasiljevnas lomā.

Ilga Zvanova ir Bertolda Brehta darbu spoža interpretētāja. Jāpiebilst, ka abu mākslinie-

ku liktenī daudzkas ir kopējas — gan vācu dramaturgs, gan latviešu aktrise laikmeta negalsos ļoti daudz ir pārdzīvojuši. Māksliniece tagad dzīvo Saulkrastos. (Zināšanai — viņai dzimšanas diena ir 16. jūnijā.)

I. Zvanova (Zvanitāja) aktiera meistarībā sasniedza tālus apvārnus. Un patiesi lieli ir viņas nopelni latviešu literatūras popularizēšanā PSRS tautu saimē. Par to iemīļotajai māksliniecei arī mūsu novadnieku, nedalīta cieņa un silta pateicība.

Savas jaunības saullēktu blāzmojumā aktrise ir sajūsmīnājusies par Dubnas un Daugavas skaistumu Līvānu pusē. Vai mūsu novada vidusskolu absolventiem arī nederētu šāda tradīcija: pēc izlaiduma balles vēl visiem kopā saullēkta krāšņumu Ziedu mēnesī sagaidīt pie apvidus gleznainajām upēm — Daugavas, Dubnas, Feimankas vai Ošas? Pie savas sapņu upes.

P. VILCANS,
žurnālists

Skolu dzīve

Pie draugiem Lietuvā

● Pagājušā gada nogalē Preiļu 1. vidusskolā notika tautu draudzības festivāls. Tajā piedalījās arī Lietuvas PSR Gargždas pilsētas 1. vidusskolas 12. a klases audzēkņi. Nesēn, februāra sākumā, mūsu klase saņēma ielūgumu apciemot draugus Lietuvā.

Mūs sagaidīja ar lietuviešiem raksturīgu viesmīlību un sirsnību. Tūlīt arī sajūtām jūras tuvumu: Gargždas pilsēta (tajā ir apmēram divpadsmit tūkstoši iedzīvotāju) atrodas astoņpadsmit kilometrus no Baltijas jūras krasta. Pilsēta ir skaista — to, bez šaubām, izdalo mierīgā un glez-

nainā Mīnijas upe.

Viesošanās laikā piedalījāmies skolas angļu valodas vakarā. Notika arī draudzības spēle basketbolā starp klasēm — tajā pārsvaru guva mājinieki.

Nākamajā dienā draugi mūs iepazīstināja ar Klaipeņu, kas ir rajona centrs. Te ar lielu in-

teresi apskatījām arī jūras muzeju — akvāriju.

Atvadu vakarā abas klases tikās draudzības «Uguntīņā» — dziedājām, dejojām, improvizēti sarīkojām jautro un asprātīgo sacensības.

Trīs dienas pagāja nemanot — pilnas smaidu, draudzīgu vārdu un savstarpējas cieņas. Mēs apzinājāmies, ka pārstāvam ne tikai savu rajonu, skolu, bet arī savu tautu, un centāmies rādīt to labāko, kas mums ir. Atvadoties apmainījāmies ar mājas adresēm, ar suvenīriem un norunājām atkal satikties.

D. ROZANE,

Preiļu 1. vidusskolas 11. c klases skolniece

Pārdomas pēc skates

Kā veicas kinoamatieriem?

● Nesēn rajona kultūras nama mazajā zālē notika kinoamatieru darbu trīsdesmitā skate, tātad — jubilejas. Skatītāju gan šoreiz bija pamaz, toties visi, kas šajā pasākumā piedalījās, varēja redzēt ļoti interesantas kinoamatieru uzņemtās filmas.

Arī kinoamatieriem skate bija notikums, kuram viņi gatavojās ilgi un kuru gaidīja ar nepacietību un satraukumu. Līdz vēlai naktij viņi aizkavējās studijā, vēl un vēlreiz pārskatīja kinolentes, ierakstīja fonogrammas griezā līmēja...

Pagājušajā gadā kinoamatieru beidzot saņēma brīnišķīgas telpas savai studijai un iekārtoja tās paši savām rokām. Par šo aizrautību, entuziasmu un uzticību iemīļotajam vaļaspriekam viņus var vienīgi apkaust, jo gandrīz

katram taču ir gan tiešais darbs, gan ģimene.

Ja runājam par skatē redzētajām filmām, tad jāatzīmē, ka salīdzinājumā ar pagājušo gadu uzlabojusies to kvalitāte, paplašinājies tematika. Mūsu kinoamatieri sākuši nopietnāk ielūkoties apkārtējā pasaulē, vairāk iedziļināties tās norisēs. Viņu darbi jau liecina par zināmu profesionālismu. Skates žūrijai vērtēt nebija viegli: no astoņām konkurss demonstrētajām filmām vajadzēja izvēlēties labākās, tās,

kuras sūtīt uz zonālo skati, kas šī gada martā notiks Madonā.

Par labākajām tika atzītas divas filmas: «Vecā strēlnieka stāsts» (autori — V. Nikolajevs un S. Sakurskis) un «Ko atstāsim mantojumā?». Arī šo filmu veidojuši abi minētie kinoamatieri, tiesa — sadarbībā ar rajona dabas un arhitektūras pieminekļu aizsardzības inspektoru I. Pliču. Filmu autori apbalvoti ar Goda rakstiem un vērtīgām balvām.

Kultūras nodaļas Goda rakstu saņēma arī filmas «Preiļi—87» autors A. Šeinovs.

Arī pēc skates gan žūrijas locekļi, gan kinoamatieri vēl ilgi risināja sarunu — apsprieda filmas, problēmas. I. Pličs rādīja savus foto darbus, bet kinoamatieri — arī citas savas filmas. Sarunas gaitā apkopojā paveikto, apsprieda turpmākos plānus.

J. VLADIMIROVA

Redaktors V. PETROVS

«EZERZEME»

27. februārī — «Signāls no jūras», «Azerbaidžānijām», sāk. plkst. 14. «Sirdspukīte», ASV, sāk. plkst. 16. 18 un 20. 28. februārī — «Kaimiņiene», Francija, sāk. plkst. 16, 18 un 20. 29. februārī — «Tie

trīs ir jānovāc», Francija, sāk. plkst. 17, 19 un 21. 1. martā — «Mans mīļais kļaus», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19 un 21. 2. un 3. martā — «Pļauka, kurās nebija», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19 un 21. 4. martā — «Sirtaki», Grieķija, sāk. plkst. 17, 19 un 21.

«ATPŪTA»

27. februārī — «Vīrs māmiņai», Bulgārija, sāk. plkst. 14, 16, 18 un 20. 28. februārī — «Viesnīcas «Me-

dusmēnesis» noslēpums», VFR, sāk. plkst. 16, 18 un 20. 29. februārī — «Gorgonas galva», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17. «Sinjors Robinsons», Itālija, sāk. plkst. 19 un 21. 1. martā — «Signāls no jūras». «Azerbaidžānijām», sāk. plkst. 17, 19 un 21. 2. martā — «Sirdspukīte», ASV, sāk. plkst. 17, 19 un 21. 3. martā — «Kaimiņiene», Francija, sāk. plkst. 17, 19 un 21. 4. martā — «Mūzs ir viens», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19 un 21.

● Janvārī un februāra pirmajā pusē mūsu rajonā notikuši deviņi ugunsgrēki. Cetru iemesls — krāšņu un apsildīšanas ietaišu konstrukcijas nepilnības, kā arī siltuma ražošanas objektu atstāšana bez uzraudzības.

● 26. janvārī sākās deģšana starpsaimniecību celtniecības organizācijas sadzīves telpā. Izrādījās, ka telpas apsildīšanai izmantoja paštaisītu krāšņu (no 200 litru ietilpīgas metāla mucas). Tai nebija durvīņu, nebija arī ugunsdroša materiāla ap dūmvadu (lai neaizdedzētos koka konstrukcijas). Piemēroto nepilnību dēļ jau sen pastāvēja iespēja izcelties ugunsgrēkam, taču SCO darbu vadītājs V. Osipovs par šo faktu nelikās ne zinīs. Tagad V. Osipovs tiks saukts pie administratīvas atbildības.

● Defekti krāšņi un paviršība kurināšanā bija par iemeslu, kā nodega divas pirtis (Aglonas ciema Līvānos un Rušonas ciema Firsovā), kā arī A. Eriņam piederošā saimniecības ēka Upenieku ciema Bojāros. Rožupes ciema Rušeniekos nodega Oskalna kolhozam piederošā dzīvojamā māja. Ugunsnelāmes iemesls — nebija kārtībā elektrības pievadi.

● Pēdējā laikā biežāka kļūvusi televizoru aizdeģšanās. Deģ dažādu marķu televizori — gan krāsu, gan melnbaltā attēla. Šī gada janvārī Vārkavas ciema Stabulniekos aizdeģās «Vesna-308» marķas televizors, un pēc tam nodega arī J. Dzenim piederošā dzīvojamā māja.

● 28. janvārī nodega kolhoza «Nākotne» siena šķūnis. Ugunsgrēku pamanīja pulksten 20.30. Dīemžēl neko vairs nespēja

glābt. Gāja bojā šķūnis (tā vērtība ir apmēram 5000 rubļu) un divdesmit tonnas siena. Par šo faktu ir ierosināta krimināllietā, pašreiz notiek ugunsgrēka apstākļu izmeklēšana. Taču jau šodien varam sacīt, ka kolhoza «Nākotne» pieļauta bezatbildība lopbarības uzglabāšanā. Mēs, piemēram, uzzinājām, ka bijis nolēmts pirkt atslēgas. Tās nopirka, taču siena šķūni rūpīgi aizslēgt piemirsa. Tiesa, šīs atslēgas karājās siena šķūņa durvis — lai katram pārbaudītajam uzreiz būtu redzams, ka te viss ir kā kārtībā.

● Janvārī un februāra sākumā par ugunsdrošības noteikumu ignorēšanu pie administratīvās atbildības saukti desmit cilvēki (no viņiem seši ir amatpersonas). Naudas sods 40 rubļu apmērā uzliktis kolhoza «Nākotne» zootehnikai T. Vilcānei un rajona starpsaimniecību celtniecības organizācijas darbu vadītājam V. Osipovam, ar 30 rubļiem sodīts kolhoza «Nākotne» priekšsēdētājs R. Borovskis. 20 rubļu soda nauda jāmaksā Līvānu eksperimentālās koknes konstrukciju rūpnīcas ēdnīcas šefnāvārei M. Kārklei. 15 rubļu — Oskalna kolhoza vecākajam elektrīķim A. Vaivodam, 10 rubļu — Oskalna kolhoza automobiļu remontu zonas priekšniekam J. Licim. Soda naudas uzliktas arī Oskalna kolhoza biedriem V. Pastarei un E. Kurštim un «Lauktechnikas» rajona arodbūvniecības mehanizatoram J. Baibam.

S. GATOVSKIS,

ugunsdrošības uzraudzības Preiļu nodaļas priekšnieks
ATTĒLĀ: nodegusais siena šķūnis kolhoza «Nākotne».

I. PLIČA foto

LIVĀNU PATERĒTAJU BIEDRĪBAS TIRDZniecības PAKALPOJUMU BIROJS

1988. gada 28. februārī no plkst. 9.00 pieņems iepriekšējus pieteikumus paaugstināta pieprasījuma precēm.

Iesniedzot pieteikumus, lūdzī jābūt paju biedra grāmatīnai.

Pieteikumus pieņems no Līvānu pilsētas, kā arī no kolhozu «Zelta vārpa», «Rīts», «Dzintars», «Dubna», «Nākotne», Oskalna kolhoza un Rudzātu padomju saimniecības iedzīvotājiem Līvānos, Rīgas ielā 75.

Ejiet lēni, sirmie zirgi, Kapu vērtos gaita stās, Pāri sirdij apkļusušaj Zeme smilšu segu klās.

(S. Kaldupe)

Izsakām līdzjutību Pēterim Muktiņam, MAMUĻU smiltāja izvadot.

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kolektīvs

Kaut nekad vairs neatnāksi Savā sētā clemoties, Tiem, kas tevi mīlējuši, Tava gaisma līdzī ies.

(Z. Purvs)

Skumli brīdī esam kopā ar MARIJAS VAIKULES piederīgajiem, no viņas uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Māt, mīlā māt, paldies tev saku par rūpestiem taviem, par auklējumu siltajā klēpī, par trauslajām silnām naktīm.

(P. Vilips)

Izsakām līdzjutību Jāzepam Pļavānam, MATI kapu kalniņā izvadot.

Rudzātu padomju saimniecības administrācija un arodkomiteja

Vairs tevis nav, un zēlums sažņaudz krūtīs, Kam vajadzēja tev tik agri mirt, Bez tevis taču daudziem būs tik grūti, Bez tevis daudziem sāpēs sirds.

(H. Gāliņš)

Sērojam par mūsu bijušā darbbiedra ILMARA SALENIEKA pēkšņo nāvi un izsakām līdzjutību piederīgajiem.

Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Sirds visa izsāp, kad smilskatna vērti

Veras un māte iet dusēt, Tikai mila un dziesma, un vārdi Paliek no viņas mums dzīvības pusē.

(J. Rūsiņš)

Izsakām dziļu līdzjutību Vitālijam un Pēterim Gzibovskiem, MAMUĻU smiltāja izvadot.

Rudzātu padomju saimniecības administrācija un arodkomiteja

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Районного районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNĀ: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14221 eks. (latv. v. 10114 eks., krievu v. 4107 eks.).

1. nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indeks 68169. Pas. 365.